

בש"פ 4504/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 4504/18

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב בתיק
מ"ת 72933-01-18 שניתנה ביום 23.5.2018 על ידי
כבוד השופטת ש' זמיר

תאריך הישיבה: ה' בתמוז התשע"ח (18.6.2019)

בשם העורר: עו"ד דורון נוי ועו"ד הגר פיינברג
בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופטת ש' זמיר) מיום 23.5.2018 במ"ת 72933-01-18, בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 31.1.2018 הוגש כתב אישום נגד העורר וארבעה נאשמים נוספים, האוחז בשני אישומים. במסגרת האישום השני מיוחסות לעורר, יחד עם שלושה מהנאשמים הנוספים (להלן יחד: הנאשמים), עבירות של קשירת קשר לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק (בכתב האישום נכתב בטעות 144(א2) -"ע); ונשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא בצירוף סעיף 29 לחוק.

על פי עובדות האישום השני, במועד הרלוונטי לכתב האישום שימש נ.פ. כסוכן סמוי של משטרת ישראל (להלן: הסוכן). עובר לתאריך 7.11.2017 קשרו הנאשמים קשר לסחור באמצעי לחימה מסוגים שונים. הנאשמים 1 ו-3 נפגשו

עם הסוכן ביום 31.10.2017, והציעו לו לרכוש מהם אקדח בעלות של 20,000 ₪ או רובה מסוג M16 בעלות של 55,000 ₪ (שישולמו בשני תשלומים; הראשון על סך 40,000 ₪).

ביום 6.11.2017 התקשר הסוכן, בהוראת מפעיליו, אל הנאשם 1 על מנת לקדם את עסקת האמל"ח, והשניים קבעו להיפגש למחרת בצפון הארץ. ביום 7.11.2017 נפגש הסוכן עם הנאשם 2 במרכז המסחרי במגדל העמק, ולאחר מכן חברו אליהם הנאשמים 1 ו-3. בהיותם במסעדה, הנאשם 1 שאל את הסוכן כיצד הוא מתכוון להוביל את הנשק. בהמשך, התקשר הנאשם 1 לעורר, ולבקשתו, העורר הגיע למסעדה בה ישבו וערך היכרות עם הסוכן. הנאשם 1 והעורר הסתודדו ביניהם בצד, ולאחר מכן הנאשם 1 הורה לנאשם 2 ולעורר להביא את הנשק, והשניים עזבו את המסעדה לצורך כך.

מאוחר יותר, הסוכן העביר לנאשם 1 סכום של 40,000 ₪ במזומן עבור הנשק, וזה העביר את הכסף לנאשם 3. סוכם כי הסוכן יעביר את היתרה למחרת לנאשם 3. הנאשם 1 הורה לסוכן ללכת עם הנאשם 3 לרכוש תיק בחנות "קרביץ" לצורך הובלת הנשק, וכך הם עשו. בהמשך, הנאשם 3 והסוכן אספו את הנאשם 1, ונסעו לפגוש את הנאשם 2. הנאשם 1 הורה לנאשם 2 למסור את הנשק לסוכן, ועזב את המקום יחד עם הנאשם 3. הסוכן והנאשם 2 ניגשו לבניין סמוך, שם העביר הנאשם 2 לסוכן שקית ניילון ובה נשק מסוג M16, שלושה כדורי 40 מ"מ מטול נפיץ, כדור 40 מ"מ מטול תאורה, 94 כדורי 9 מ"מ ו-66 כדורי 5.56 מ"מ. ביום 8.11.2017 נפגשו הסוכן והנאשם 3 בתל אביב, שם העביר הסוכן את יתרת החוב בסך 15,000 ₪.

2. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרם של הנאשמים עד לתום ההליכים המשפטיים. ב"כ העורר חלק על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לו, וטען כי לא קיימות ראיות לגבי חלקו של העורר במסגרת עסקת הנשק.

בהחלטתו מיום 19.3.2018 קבע בית משפט קמא (השופט י' טופף) כי קיימות ראיות המלמדות על כך שהעורר פעל כשותפם של הנאשמים 1-3 בעסקת האמל"ח ונטל בה חלק, וכי קיימת תשתית ראיתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת העורר בעבירות המיוחסות לו.

3. לאחר שקבע כי קיימות ראיות לכאורה, עמד בית משפט קמא על כך שהעבירות מקימות עילת מעצר סטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(2) וסעיף 35(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, משום מסוכנותו לציבור, וכך גם עברו הפלילי הנכבד הכולל הרשעות בגין עבירות נשק ואלימות חמורה, בגין אף ריצה עונשי מאסר בפועל (על פי הרישום הפלילי של העורר שהוגש על ידי המשיבה במהלך הדיון, העורר לא הורשע בעבר בעבירות נשק, בניגוד לטענת התביעה בבקשה למעצר עד תום ההליכים בבית משפט קמא, ושמה מדובר בטעות של התביעה ש"השתרשה" להחלטת בית המשפט - י"ע).

4. שלושה תסקירים הוגשו בעניינו של העורר בהוראת בית המשפט. בתמצית, קבעו שלושת התסקירים כי מן העורר נשקפת מסוכנות בינונית-גבוהה. בתסקירים השונים בחן שירות המבחן מספר מפקחים, ולבסוף העריך כי חלקם יוכלו לסייע בהפחתת מסוכנותו של העורר, והמליץ לשחררו לחלופת מעצר בפיקוחם באיזוק אלקטרוני.

5. בהחלטתו מיום 23.5.2018 דחה בית משפט קמא (השופטת ש' זמיר) את האפשרות לשחרר את העורר לחלופת מעצר. הודגש כי ככלל, מי שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק הוא מסוכן לשלום הציבור, ורק במקרים חריגים ניתן יהיה לשלול מסוכנות זו בחלופת מעצר או במעצר בפיקוח אלקטרוני, ועניינו של העורר אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים. זאת, בנוסף לעברו הפלילי העשיר ולעובדה כי אך בשנת 2016 שוחרר ממאסר וחזר להתנהגות שוליים עבריינית, מטים את הכף לעבר מעצרו.

על כך נסב הערר שבפני.

6. העורר חזר על טענותיו שהושמעו בערכאה דלמטה. לטענתו, לא קיימות בעניינו ראיות לכאורה בעוצמה מספקת למעצרו בשלב זה, שכן מדובר בראיות נסיבתיות בלבד שאינן מגבשות את המסקנה כי לעורר היה חלק בעסקת הנשק.

7. אומר בקצרה, כי לטעמי קיימת חולשה של ממש בעוצמת הראיות לגבי העורר, וכלל לא ברור מה היה תפקידו "בכוח".

לחובתו של העורר ניתן לזקוף את העובדה שהנאשם 1, שהוא הדמות הדומיננטית בעסקת הנשק, מצא לנכון להתקשר אליו בעיצומה של עסקת הנשק, להזמין למסעדה, ולהציג בפני הסוכן המשטרתי (אין חולק כי העורר הוא שותפו לעבירה של הנאשם 1 בתיק אחר, שבו נדונו והורשעו שניהם). הסוכן התרשם כי הנאשם 1 מורה לעורר ולנאשם 2 להביא את הנשק, והשניים נצפו על ידי העוקבים כששניהם יוצאים מהמסעדה. לכך יש להוסיף כי העורר שמר בחקירתו על זכות השתיקה, על כל המשתמע מכך בהיבט הראייתי. זאת, פרט לכך שבחקירתו השנייה מיום 25.1.2018 טען כי אינו מכיר את "הבן אדם הזה" (הסוכן), וכי אמנם פגש בו כשאכל במגדל העמק, אך לא דיבר אתו ולא מכר לו נשק. העורר חזר לדבוק בשתיקתו כאשר התבקש להסביר כיצד הוא יודע שמדובר בסוכן משטרתי, ושב וטען כי אינו מכיר אותו. בהמשך חקירתו, שתק העורר גם כשהוצגו לפניו קטעים מתמליל שיחתו עם הנאשם 1 ותיעודו המצולם יחד עם הנאשם 2.

8. מנגד, לעורר מוקדש סעיף אחד בסיפור המעשה באישום השני, וממכלול הראיות ניתן לכאורה גם להגיע למסקנה כי נקלע לעסקת הנשק שלא על פי המתוכנן.

השיחות בדבר הוצאתה לפועל של עסקת האמל"ח החלו להתבצע כשבועיים לפני ביצוע העסקה בפועל, אך שמו של העורר עלה לראשונה סמוך לביצוע העסקה במה שנחזה כפגישה לא מתוכננת. כך, בשיחת הטלפון שקיבל העורר מהנאשם 1 שואל אותו האחרון "שמעו? נסעת לאבו עבודה? יופי יופי שעוד לא נסעת. אני צריך אותך שתי דקות שמעו. כן אני פה ב...פה במתחם...כן תבוא תבוא שמעו...איפה אנחנו נמצאים במתחם? ליד הזה של.....תבוא ביי". ולשאלת הסוכן במי מדובר מסביר לו נאשם 1 "זה שותף שלי שהיה איתי בתיק קודם". הרושם הוא של חבירה ספונטנית, של חבר שהנאשם 1 מזמין למפגש על מנת להכירו לסוכן. מכאן שאין להקל בראש בטענת ההגנה כי מהשיחה עולה שהעורר כלל לא היה אמור להיות חלק מעסקת הנשק ולא היה צפוי להשתתף במפגש עם הסוכן.

[במאמר מוסגר: סמוך לסוף השיחה בטלפון בין הנאשם 1 לעורר, אומר הנאשם 1 "בוא בוא רגע רומן]

תקשיב...זה שעטוף עם הדבר...עטוף שני רימונים...עם שתי מחסניות יאללה". אלא שעל פי התמלול בנספח י"ב להודעת הערר, הדברים נאמרו בלחש על ידי הנאשם 1 לסוכן, ולא לאוזניו של העורר.

זאת ועוד. הראיה המרכזית הקושרת לכאורה את העורר לעסקת הנשק, היא הוראתו של הנאשם 1 לעורר ולנאשם 2 שילכו להביא את האמל"ח. אלא שאמירה זו, המצוטטת בהחלטת בית משפט קמא מיום 19.3.2018 "אתה ושמעון תלכו ותביאו את זה ולאחר מכן תיקח את רומן" לא בא זכרה בתמליל ההקלטה, על אף שמכשיר ההקלטה היה מותקן על גופו של הסוכן במפגש זה. מכאן טענת העורר כי שמיעת הקלטת וצפייה בתמליל השיחה מעלה כי פניית הנאשם 1 הייתה מכוונת לנאשם 2 בלבד ולא לעורר.

מכתב האישום גופו לא ברור מה תפקידו של העורר. הסוכן והנאשם 3 הם שהלכו לרכוש תיק לצורך הובלת הנשק, ובסופו של דבר, הנאשם 2 הוא שהביא את הנשק לסוכן, ואין כל הוכחה שהוא והעורר היו יחדיו. אדרבה, העובדה שהנאשם 2 התכתב מאוחר יותר עם הסוכן ואף המתין לו לבדו במקום מסירת הנשק, מחלישה משמעותית את הטענה שהעורר היה מעורב בהבאת הנשק.

ובכלל, לאורך המפגש במסעדה, העורר שותק ולא נשמע קולו בשיחה בין הנוכחים, מה שעשוי לחזק את היעדר מעורבותו בעסקה.

9. בשורה התחתונה, קיימת חולשה בעוצמת הראיות, שמצדיקה לטעמי המרת המעצר בפועל במעצר באיזוק אלקטרוני, בפיקוח הערבים שהומלצו על-ידי שירות המבחן.

אשר על כן, אני מורה על החזרת התיק לבית המשפט המחוזי על מנת שיפעל כחוכמתו בכל הקשור לתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, מספר המפקחים, והטלת ערבויות והגבלות, והכל על פי שיקול דעתו של בית המשפט ולאחר שמיעת הצדדים.

עד אז ועד להחלטה אחרת, אני מורה על המשך מעצרו של העורר.

ניתנה היום, ו' בתמוז התשע"ח (19.6.2018).

ש ו פ ט